

DZIENNIK PRAW

PAŃSTWA POLSKIEGO.

WARSZAWA.

№ 57.

18 lipca 1919.

Treść: 345. Ustawa w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych	613
346. Rozporządzenie o koncesjonowaniu wyrobu i sprzedaży narzędzi mierniczych i o nadzorze nad nimi.	615
347. Rozporządzenie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w przedmiocie uzupełniających egzaminów lekarskich.	616
348. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie utworzenia urzędu notariusza przy wydziale hipotecznym sądu pokoju w Kaliszu z siedzibą w Błaszczkach.	617
349. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie utworzenia urzędu notariusza przy wydziale hipotecznym sądu pokoju w Kolnie, gub. Łomżyńskiej, z siedzibą w Jedwabnem	618
350. Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa Kolei Żelaznych o wprowadzeniu odpowiedzialności kolei za zaginięcie, brak wagi lub uszkodzenie towarów i bagażu.	618

345.

USTAWA

z dnia 3 lipca 1919 r.

w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych.

Art. 1. Czynsz dzierżawny od drobnych działek gruntów rozległości do 6 morgów nie może przewyższać trzykrotnego czynszu, płaconego w danej miejscowości za taką dzierżawę w r. 1914 i obliczonego w stosunku 100 rb. = 216 mk. = 250 koron.

Wskazana powyżej norma czynszu dzierżawnego może być dla poszczególnych miejscowości, w których warunki ekonomiczne tego wymagają, podniesiona lub zmniejszona przez władze powiatowe, które wyznaczy Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 2. Wszelkie umowy, pociągające za sobą podwyższenie czynszu dzierżawnego od drobnych gruntów do 6 morgów ponad normę, określoną w art. 1 ustawy niniejszej, lub czynszu ustanowionego w myśl tegoż artykułu przez władze powiatowe, mogą być na żądanie dzierżawcy sądowo zmienione przez stosowne zmniejszenie czynszu dzierżawnego do normy określonej w art. 1 za czas od 1 stycznia 1919 r.

W razie, jeżeli wyrokiem sądowym zostanie nakazane zmniejszenie czynszu dzierżawnego, cała nadpłacona przez dzierżawcę nadwyżka za czas od 1 stycznia 1919 r. zaliczona będzie na czynsz bieżący.

Art. 3. Wypuszczający w dzierżawę drobne działki gruntów do 6 morgów nie może w czasie trwania niniejszej ustawy bez zgody dzierżawcy ani wymówić umowy dzierżawnej, zawartej na piśmie lub ustnie, ani wytoczyć lub prowadzić sprawy o eksmisję, ani też usunąć dzierżawcy z gruntu, chociażby termin dzierżawy upłynął na jesieni 1918 r., o ile dany grunt pozostaje dotąd w posiadaniu dzierżawcy.

Wyroki prawomocne, orzekające eksmisję drobnych dzierżawców (art. 1), niewykonane przed wydaniem ustawy niniejszej, nie podlegają wykonaniu w czasie trwania ustawy.

Przepisy artykułu niniejszego nie mają jednak zastosowania wtedy, kiedy drobny dzierżawca bądź z własnej winy nie płaci należnego czynszu dzierżawnego w terminach umówionych, bądź dewastuje nieruchomość dzierżawioną, bądź dopuszcza się względem wypuszczającego w dzierżawę lub jego majątku czynów, karanych przez kodeks karny, bądź wreszcie zgodził się sam na opuszczenie gruntu dzierżawionego.

Art. 4. Jeżeli dana parcela gruntu z majątku, opuszczonego przez właściciela z przyczyny wypadków wojennych, została objęta przez drobnego dzierżawcę, a po powrocie właściciela uprawianie tej parceli przez dzierżawcę przeszkadza rozwinięciu ogólnego planu gospodarczego (psuje płodzmian i t. p.), to właściciel ma prawo żądać, po sprzecie zbioru, ustąpienia dzierżawcy z uprawianej działki, dając mu wzamian inną parcelę równej dobroci. Nakłady poczynione przez dzierżawcę (uprawa, posiewy i t. p.) na parceli, którą tenże jest zmuszony porzucić, winny być przez właściciela wynagrodzone, o ile tych nakładów dzierżawca nie wykorzystał lub też z nich korzystać nie będzie.

Art. 5. W sprawach wynikających ze stosowania ustawy niniejszej sąd obowiązany jest skłaniać strony do pojednania.

W tym celu sąd ma prawo zbierać dowody z urzędu, nakazywać osobiste stawiennictwo stron, tudzież zażądać złożenia przez nie w oznaczonym terminie wyjaśnień i dowodów.

Art. 6. Stosowanie przepisów ustawy niniejszej nie może być uchylone lub ograniczone przez umowy stron.

Art. 7. Ustawa niniejsza nie dotyczy umów dzierżawnych, zawartych na mocy ustawy tymczasowej w przedmiocie wydzierżawiania niezagospodarowanych użytków rolnych z dn. 8 marca 1919 r. (Dz. p. p. P. 1919 r. № 23, poz. 235), oraz wymawiania dzierżaw przez powracających do kraju właścicieli drobnych gospodarstw rolnych.

Art. 8. Przepisy ustawy niniejszej stosują się i do poddzierżawców.

Art. 9. Ustawa niniejsza obowiązuje do końca 1920 r.

Art. 10. Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 11. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

w z. S. Wojciechowski

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Janicki

Minister Sprawiedliwości:

Supiński

346.

ROZPORZĄDZENIE

o koncesjonowaniu wyrobu i sprzedaży narzędzi mierniczych i o nadzorze nad nimi.

Na podstawie art. 20-go dekretu o miarach (Dz. Praw 1919 r. № 15. poz. 211) rozporządzam co następuje:

Art. 1. Przemysłowcy, rzemieślnicy i handlujący winni wyjednywać zezwolenia Głównego Urzędu Miar na wyrób, reparację i sprzedaż narzędzi mierniczych. Główny Urząd Miar wydaje zezwolenie po zebraniu przez podwładne mu organy opinii o kwalifikacjach moralnych, a co do fabrykantów i rzemieślników i o technicznej sprawności petentów. Na podstawie tych opinii Główny Urząd Miar ma prawo odmówić wydania zezwolenia, ograniczyć jego zakres lub odwołać już wydane. Petentowi przysługuje w ciągu miesiąca od daty zawiadomienia go o takiej decyzji Głównego Urzędu Miar. prawo zaskarżenia jej do Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 2. Właściciele i kierownicy zakładów wyrobu, reparacji lub sprzedaży narzędzi mierniczych, podlegających legalizacji, są obowiązani stosować się do przepisów, wydawanych przez Główny Urząd Miar w przedmiocie prowadzenia ewidencji, znaczenia i reklamowania wyrabianych lub sprzedawanych przez nich narzędzi.

Art. 3. Zakłady wyrobu, reparacji i sprzedaży narzędzi mierniczych podlegają kontroli Głównego Urzędu Miar i jego organów.

Art. 4. Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wydaje Główny Urząd Miar.

Przepisy przechodnie.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia jego.